

Carles Trepat, avui concertista reconegut arreu d'Espanya, França i Itàlia, va introduir-se en el món de la guitarra de la mà dels germans Maristas de Lleida, ciutat on va néixer. «D'alguna manera estava influït pel meu pare i el meu avi, que tocaven encara que no haguessin estudiat —explica—. A part que a casa sempre hi havia una guitarra». Després d'estudiar amb Jordi Montugut i Emili Pujol, i posteriorment a Barcelona amb Eduardo Sainz de la Maza (germà de Regino Sainz de la Maza); a Alacant, amb José Tomás; i a París, amb Alberto Ponce, va quedar clar que el seu fort era la guitarra clàssica. Alumne privilegiat, va acabar amb matrícula d'honor i premi extraordinari de fi de carrera. D'aleshores ençà, dóna classes particulars alhora que cursos intensius i concerts. Precisament no fa gaires dies vam tenir oportunitat d'assistir al concert inaugural d'un d'aquests cursos a la casa de cultura les Bernardes de Salt. Oferí un recital de guitarra clàssica, com sempre. «Quan vaig començar no tenia clar que volia fer i, després de descobrir que cantar no era el meu fort, em vaig decantar per la interpretació».

Carles Trepat: guitarra clàssica a la carta

GEMMA VILA

— Sembla que tens molt clar que el teu fort és la guitarra clàssica...

— Sí. Suposo que bona part de «culpa» l'han tingut els meus mestres.

— I què és, per a tu, la guitarra?

— Per damunt de tot, un instrument que em permet expressar-me i fer música.

— Quins són els teus autors preferits?

— Suposo que depèn de les èpoques. En tot cas sempre hi ha unes constants... Sobretot m'agraden Bach i Ferran Sorts.

— I d'intèrprets?

— Sento gran admiració per Julian Bream, que ha fet molta feina per incrementar el repertori de la guitarra demanant a molts compositors que escrivissin. Gràcies a ell, autors com Britten o Walton han realitzat una tasca molt important.

— Composes, tú?

— No és que no m'interessi, però no m'hi he inclinat.

— Trobes difícil superar els grans mestres?

— És que hi ha molta gent que escriu molt bé i estan molt ben preparats. A part que la música s'ha especialitzat. És llàstima que s'hagi perdut l'intèrpret-compositor encara que sembla que resorgeix.

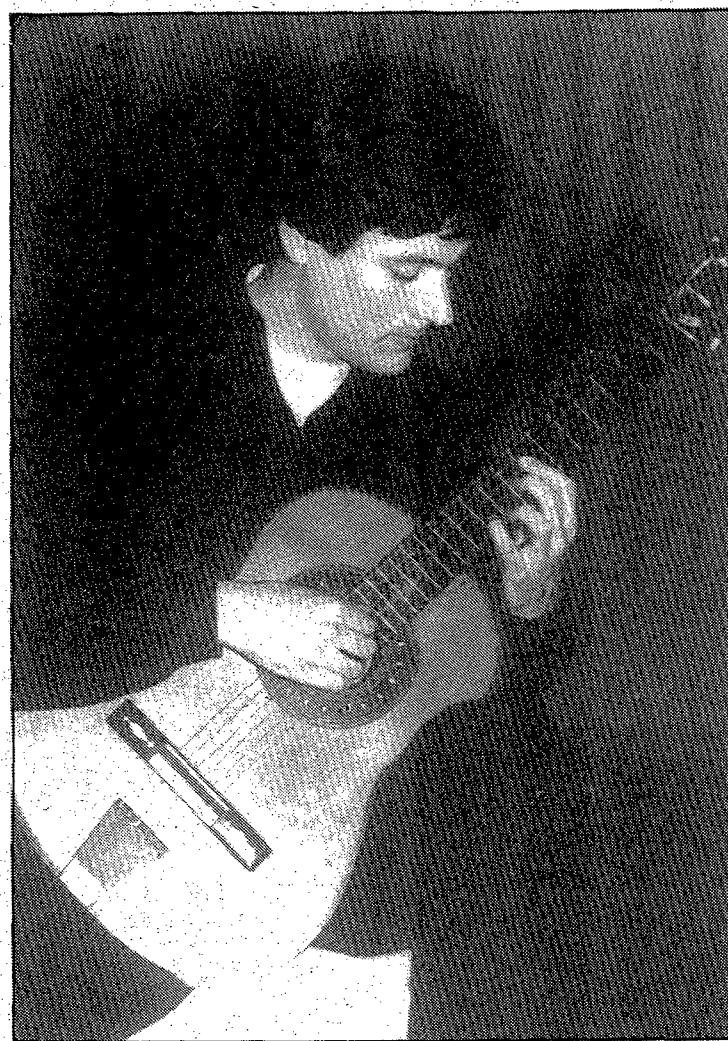
— Què n'opines, d'això que, per norma general, siguin els andalusos qui s'enduguin la fama?

— Suposo que si són molt coneguts és perquè d'allà surt la música, especialment flamenca. Aquest tipus de música, tot i que m'agrada molt, no és, de cap manera, el que jo faig. Potser sí que hi ha molt la idea que la guitarra espanyola és la flamenca, però la clàssica s'ha cultivat a Catalunya. De

Barcelona han sortit artistes importants a nivell internacional com Ferran Sorts, Miguel Llobert i Tàrraga que, tot i no ser-ne fill, va viure-hi part de la seva vida.

— Potser el que falla és la promoció...

— Aquestes coses sempre són difícils. De fet, la guitarra clàssica sempre ha estat un instrument una mica com de saló... Però sense deixar de ser íntim, també pot ser conegut de molta gent. De fet, cada vegada es coneix més i suposo que de mica en mica creixerà l'afecció.

Trepat i la seva guitarra, inseparables. (Foto MARISA MORILLO).

— Fa molts anys que dones classes?

— És una cosa que vaig començar tot just arribar a Barcelona, als disset anys, per pagar-me els estudis. N'he continuat donant, però no sempre. Fins i tot vaig ser professor durant cinc anys al conservatori de Vilaseca i Salou fins que vaig decidir deixar-ho per dedicar-me a l'estudi.

— Has pogut descobrir alguna jove promesa?

— Hi ha molta gent jove que toca bé i té possibilitats. Molts dels meus alumnes han tingut èxit.

— Ets un mestre de dogmes?

— No me'ls

aplico a mi mateix i tampoc no m'agrada aplicar-los als altres. El més important d'un instrument és que soni bé. És clar que els aviso, però si veig que el que fan els dóna bons resultats no m'agrada dir-los que no.

— A tu et feien «passar per l'adreçador» potser...?

— Sí, sempre hi ha mestres que et diuen coses i a vegades els fas cas i d'altres no. M'ha-

vien ensenyat a doblegar el polze de la mà dreta en l'última falange. Al final he acabat no fent-ho. També hi havia el problema de tocar amb unghes o no. Ara, toco amb unghes.

— No t'han interrogat mai per la llargària de les teves unghes?

— He, he... —riu—. Hi ha gent que se n'estranya però, normalment, fugen de fer comentaris.

— Què et falta per ser reconegut?

— No ho sé. La qüestió de la fama no me la plantejo. No és la part més important de la feina artística.

— Solista per excel·lència?

— La guitarra és un instrument solista per naturalesa, tot i que hi ha molta música de cambra amb d'altres instruments. No hi he treballat, però penso fer-ho en el futur.

— Projectes?

— D'aquí a vint dies ofereixo un concert a Itàlia i formaré part del jurat d'un concurs de guitarra que es diu Ferran Sorts. És curiós que el facin a Itàlia i no aquí... Però sempre passa el mateix. Dos concursos que fan en aquest país porten noms de guitarristes d'aquí: Ferran Sorts i Emili Pujol. A més a més, tinc un concert al II Festival de Guitarra de Barcelona.

«La música s'ha especialitzat. És llàstima que s'hagi perdut l'intèrpret-compositor...»

FA 25 ANYS

● GIRONA. Durant la seva estada a Espanya, el ministre d'Indústria i Energia d'Algèria, señor Belatí Abdesselman, va portar a terme una breu visita a terres gironines amb un recorregut pels pantans del riu Ter i una visita al Castell de Peralada, així com a diverses fàbriques tèxtils, en una de les quals va signar en el llibre d'honor.

● GIRONA. Demà arribaran a Girona els participants del congrés de turisme que es va celebrar aquesta setmana passada a Madrid i que agrupa representants dels països iberoamericans i de Filipines. Durant la seva estada a Girona està previst que visitin, en primer lloc, el passeig Arqueològic. Per altra part, ahir van arribar a la ciutat de Girona un grup d'alumnes de l'Escola Central d'Hostaleria de Madrid. A la seva arribada van ser acollits a la Escola Sindical d'Hostaleria, a Sant Narcís, pels alumnes i professors del centre.

● GIRONA. El ral·li de cotxes veterans París-Lloret de Mar va arribar ahir a Girona. En aquesta prova, hi prenen part un total de 86 vehicles, 22 dels quals són espanyols. Els participants van arribar a la Devesa on van ser rebuts per les primeres autoritats locals i posteriorment es va servir un dinar a l'hotel Peninsular. A la tarda van visitar l'Ajuntament de Girona i la Diputació Provincial. Els participants d'aquest ral·li tenen previst marxar de Girona aquest matí des del parc de la Devesa, on es va instal·lar el parc tancat.

● CALDES DE MALAVELLA. S'han adjudicat ja les obres de construcció del complex esportiu que es portarà a terme a Caldes de Malavella. Les obres les farà l'empresa constructora Joan Ricart i consistiran en un camp de futbol, pistes d'atletisme, pista polisportiva per a la pràctica de balonmano, hoquei sobre patins i altres esports. A més, segons contempla el projecte, es construirà una piscina de vuit carrers i una estació depuradora i de filtratge. La construcció d'aquesta estació ha estat encarregada per l'empresa Joan Ricart a la primera firma mundial de tractament d'aigües, Degremont. El promotor d'aquesta obra és l'Ajuntament de Caldes de Malavella que s'ha decidit per aquest projecte com a conseqüència del vuit esportiu que viu aquesta població gironina.

EFEMERIDES

1789. Goya és nomenat pintor de cambra de Carles IV.

1849. El diari madrileny «La Época» publica la primera crònica de societat que apareix a la premsa espanyola.

1898. Guerra de Cuba: primera acció naval espanyola contra els nord-americans.

1919. L'arquitecte Walter Gropius funda l'Institut d'Arts i Oficis Bauhaus.

1940. Guerra Mundial. Les tropes alemanyes arriben a les portes d'Atenes.

1945. Comença la Conferència de San Francisco, en la qual va ser aprovada la Carta de les Nacions Unides.

1962. Reapareix a Madrid la «Revista de Occidente», fundada el 1923 per José Ortega y Gasset i que havia deixat de publicar-se el juliol de 1936.

1974. Portugal: revolució dels clavells.

1980. Accident d'avió a Tenerife: moren 146 persones.

1985. Les restes mortals de la reina Victòria Eugènia són dipositades en el panteó dels reis del monestir d'El Escorial.

1989. L'URSS inicia la retirada parcial de les seves forces d'Hongria.

1990. Els astronautes del Discovery posen en òrbita el supertelescopi Hubble.

BELLAGUARDA, S.A.
CAMBIO DE DOMICILIO SOCIAL
En cumplimiento de lo previsto en el artículo 150 del texto refundido de la Ley de Sociedades Anónimas, se hace público que, en la Junta Universal de Accionistas de BELLAGUARDA, S.A., celebrada en su domicilio social en Platja d'Aro (Girona), el día 17 de abril de 1991, se acordó trasladar el domicilio de la Sociedad a Barcelona, calle Balmes, nº 307, entresuelo 4º.
Platja d'Aro, 17 de abril de 1991
El Administrador, JUAN TORRAS GRIÑO

PER ANUNCIAR-VOS

20 18 82 - 47 62 77

Tot pot esperar menys un nen que pateix
...i aquests nens del món esperen la teva resposta.
Uneix la teva Acció per a suprimir l'origen del seu sofriment.

Ajuda en Acció

TRAVESSERA DE GRÀCIA, 8 átic 2
08021 BARCELONA

ESPAÑOLETO 13, 1º
28010 MADRID

DESITJO REBRE INFORMACIÓ

CUPÓ

Nom

Adreça

Codi Postal

Província

Ciutat

Tel.

ORGANISMO NACIONAL DE LOTERIAS Y APUESTAS DEL ESTADO

Delegación territorial

Gran Vía Jaume I, 32 - Tels. 20 55 26 / 20 61 65

17001 GIRONA

AVISO IMPORTANTE

Se pone en conocimiento del público que, de conformidad con lo establecido en las normas 30 y 31 de las reguladoras de los concursos de pronósticos, se ha procedido a la anulación de los siguientes sellos del sorteo nº 17 de la Lotería Primitiva:

De 1 apuesta: P-1.862.767, del receptor 33.600 de Girona.
De 2 apuestas: SM-353.500, del receptor 33.565 de Salt.